

Sygn. akt II KZ 51/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **C. L.**

skazanego z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 16 listopada 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego w Łodzi,

z dnia 13 sierpnia 2015 r., sygn. akt II AKo 83/15,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego

o wznowienie postępowania sądowego,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 16 lipca 2014 roku (sygn. akt II K 137/14), C. L. został skazany za przestępstwo z art. 245 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę pozbawienia wolności w wymiarze 5 (pięciu) miesięcy.

Wyrokiem z dnia 18 listopada 2014 roku (VII Ka 855/12) Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Zarządzeniem z dnia 19 czerwca 2015 roku, II AKo 83/15 Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi wyznaczył skazanemu obrońcę z urzędu, celem sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania.

W dniu 22 lipca 2015 roku obrońca skazanego złożył oświadczenie o braku podstaw do wznowienia postępowania.

Z uwagi na stanowisko obrońcy, zarządzeniem z dnia 2 lipca 2015 roku C. L. został wezwany do uzupełnienia braku formalnego w terminie 7 dni i złożenia wniosku sporządzonego przez adwokata z wyboru.

Skazany ponownie złożył wniosek o przyznanie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku.

Zarządzeniem z dnia 13 sierpnia 2015 roku (II AKo 83/15) Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi uznał złożony wniosek za bezskuteczny i wobec nieuzupełnienia braku formalnego przez skazanego odmówił jego przyjęcia.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył skazany w dniu 28 sierpnia 2015 roku do Sądu Najwyższego, wnosząc o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. We wniesionym piśmie skazany wskazuje dowody, które jego zdaniem powinny być przeprowadzone na rozprawie i które świadczą o tym, że postępowanie sądowe w jego sprawie powinno być wznowione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brak postaw do uwzględnienia zażalenia.

W zażaleniu na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi skazany C. L. wniósł o przydzielenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania oraz na poparcie swojej prośby skazany usiłuje przekonać Sąd Najwyższy, że w jego sprawie występują przesłanki, o których mowa w art. 540 § 1 k.p.k. pkt 2. Skazany wskazuje szereg dowodów, które jego zdaniem powinny zostać dopuszczone podczas rozprawy, a świadczących na jego korzyść.

Należy zauważyć, że C. L. formułując argumenty, podważa ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i zaaprobowane przez sąd odwoławczy. Postępowanie wznowieniowe nie jest kolejną instancją odwoławczą, mającą za cel przeprowadzenie jeszcze jednej kontroli instancyjnej poczynionych ustaleń i zbadanie prawidłowości prawomocnego rozstrzygnięcia wydanego w sprawie. Wielokrotnie Sąd Najwyższy podkreślał, że instytucja wznowienia postępowania, to jest instytucja nadzwyczajna o granicach i przesłankach wyznaczonych ustawą – i jako taka nie podlega wykładni rozszerzającej, a więc domagając się wznowienia postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej nie można ograniczyć się do

wyrażenia niezadowolenia z przebiegu czynności procesowych, czy też oceny sądu odnośnie pełni i wiarygodności zebranego materiału dowodowego będącego podstawą wydania orzeczenia (postanowienie SN z dnia 11 czerwca 2015 r. II KZ 23/15).

W sprawie C. L. argumentacja, jaką przedstawia skazany, pozostaje poza kręgiem okoliczności określonych w przepisach art. 540 k.p.k. oraz art. 540 lit. a i lit. b k.p.k., co słusznie zauważył obrońca z urzędu w uzasadnieniu oświadczenia z dnia 20 lipca 2015 roku.

W świetle przepisu art. 545 § 2 k.p.k. wymagane jest, by wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, był sporządzony przez adwokata albo radcę prawnego.

Wnioskodawca wezwany przez Sąd Apelacyjny w Łodzi do usunięcia braku formalnego swojego pisma w terminie siedmiu dni (złożenie w tym terminie wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata), braku tego nie uzupełnił (por. k. 251 akt II AKo 83/15). W tej sytuacji brak jest podstaw do kwestionowania zaskarżonego zarządzenia.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.